

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 174 (XVIII) — Nr. 252

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Mărti, 21 martie 2006

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE			
40.	— Lege pentru aprobarea participării României la Comitetul Zangger și la Grupul furnizorilor nucleari pentru controlul exporturilor în vederea neproliferării armelor nucleare.....	1-5	
295.	— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea participării României la Comitetul		
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
		300.	— Hotărâre privind cerințele minime de securitate și sănătate pentru șantierelor temporare sau mobile 6-16

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru aprobarea participării României la Comitetul Zangger și la Grupul furnizorilor nucleari pentru controlul exporturilor în vederea neproliferării armelor nucleare

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — Se aprobă participarea României la Comitetul Zangger și la Grupul furnizorilor nucleari pentru controlul exporturilor în vederea neproliferării armelor nucleare, ale căror regimuri sunt reglementate prin liniile directe prevăzute în anexele nr. 1 și 2.

Art. 2. — Autoritatea națională a României pentru implementarea regimurilor de control al exporturilor în vederea neproliferării armelor nucleare, promovate de Comitetul Zangger și Grupul furnizorilor nucleari, este Agenția Națională de Control al Exporturilor.

Art. 3. — (1) Se autorizează Ministerul Afacerilor Externe, prin Agenția Națională de Control al Exporturilor,

să efectueze, începând cu data de 1 ianuarie 2006, plata cotizației anuale în limita sumei de 5.000 euro către Comitetul Zangger și de 10.000 euro către Grupul furnizorilor nucleari.

(2) Echivalentul în lei al sumelor prevăzute la alin. (1) va fi asigurat de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Afacerilor Externe, și va fi calculat la cursul de schimb leu/euro, stabilit de Banca Națională a României la data efectuării plăților.

Art. 4. — Nivelul de secretizare atribuit documentelor clasificate confidențial circulate în cadrul Comitetului Zangger

și în cadrul Grupului furnizorilor nucleari se echivalează cu *secret de serviciu*, în sensul legislației naționale.

Art. 5. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta lege.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ADRIAN NĂSTASE

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
TEODOR VIOREL MELEȘCANU

București, 8 martie 2006.
Nr. 40.

ANEXA Nr. 1

COMITETUL ZANGGER

LINII DIRECTOARE
LISTA CONSOLIDATĂ DE PRODUSE
(TRIGGER LIST)
Memorandum A

1. Introducere

Guvernul a analizat procedurile legate de exportul materialelor nucleare prin prisma angajamentului său de a nu furniza material sursă sau fisionabil special nici unui stat nedeținător de arme nucleare, pentru utilizare în scopuri pașnice, dacă materialul sursă sau fisionabil nu este supus garanțiilor prevăzute de un acord cu Agenția Internațională pentru Energie Atomică (*Agencia*).

2. Definiția materialului sursă sau fisionabil special

Definiția materialului sursă sau fisionabil special adoptată de Guvern va fi cea prevăzută în art. XX din statutul Agenției:

a) Material sursă

Termenul „material sursă” definește uraniu care conține un amestec de izotopi naturali, uraniu sărăcit în izotopul 235, thoriu, sub formă de metal, aliaj, compus chimic sau concentrat; orice alt material care conține unul sau mai multe dintre elementele menționate anterior, în concentrația precizată periodic de Consiliul Guvernatorilor; alte materiale similare precizate periodic de Consiliul Guvernatorilor.

b) Material fisionabil special

(i) Termenul „material fisionabil special” definește plutoniu-239, uraniu-233, uraniu îmbogățit în izotopii 235 sau 233; orice material care conține unul sau mai multe dintre elementele menționate anterior și alte materiale similare precizate periodic de Consiliul Guvernatorilor; dar termenul „material fisionabil special” nu include materialul sursă.

(ii) Termenul „uraniu îmbogățit în izotopii 235 sau 233” definește uraniu ce conține izotopul 235 sau 233 ori pe ambii într-o asemenea cantitate încât raportul dintre suma acestor izotopi și izotopul 238 să fie mai mare decât raportul dintre izotopul 235 și izotopul 238, întâlniți în natură.

3. Aplicarea garanțiilor nucleare

Guvernul este singurul abilitat să asigure, atunci când este cazul, aplicarea garanțiilor nucleare față de statele nedeținătoare de arme nucleare și nesemnate ale Tratatului de neproliferare nucleară (*NPT*), cu scopul prevenirii deturnării materialului nuclear supus garanțiilor de la scopuri pașnice spre arme nucleare sau alte dispozitive explozive nucleare. Dacă Guvernul dorește să furnizeze material sursă sau material

fisionabil special în scopuri pașnice către un asemenea stat, atunci:

a) va specifica statului primitor, ca o condiție de furnizare, ca materialul sursă sau materialul fisionabil special, produs în cursul ori ca urmare a utilizării, să nu fie deturnat către arme nucleare sau alte dispozitive explozive nucleare; și

b) se va asigura că garanțiile nucleare în acest scop, prevăzute de un acord cu Agenția și în conformitate cu sistemul de garanții, vor fi aplicate materialului sursă sau materialului fisionabil special respectiv.

4. Exporturi directe

În cazul exporturilor directe de material sursă sau material fisionabil special către un stat nedeținător de arme nucleare și nesemnatar al *NPT*, Guvernul se va asigura, înainte de a autoriza exportul materialului respectiv, că acest material va face obiectul unui acord de garanții încheiat cu Agenția cât mai curând după ce statul primitor preia responsabilitatea asupra materialului, dar nu mai târziu de momentul în care materialul ajunge la destinație.

5. Retransferuri

Guvernul, atunci când exportă material sursă sau material fisionabil special către un stat nedeținător de arme nucleare și nesemnatar al *NPT*, va cere asigurări satisfăcătoare că materialul nu va fi reexportat către un stat nedeținător de arme nucleare și nesemnatar al *NPT*, dacă nu sunt convenite acorduri în sensul menționat mai sus, pentru acceptarea garanțiilor de către statul primitor al unui astfel de reexport.

6. Diverse

Exporturile de materiale menționate la lit. a) și exporturile de materiale sursă sau materiale fisionabile speciale către o anumită țară, pe o durată de timp de până la 12 luni, sub limitele prevăzute la lit. b), vor fi exceptate de la procedurile descrise mai sus.

a) Plutoniul cu o concentrație izotopică de plutoniu-238 peste 80%; material fisionabil special care se utilizează în cantități de ordinul gramelor sau mai mici, având rolul de componentă detectoare în instrumente și echipamente de analiză; și material sursă despre care Guvernul se asigură că va fi utilizat numai în activități nenucleare, precum producția de aliaje sau materiale ceramice.

b) Material fisionabil special — 50 g efective; uraniu natural — 500 kg; uraniu sărăcit — 1.000 kg; și thoriu — 1.000 kg.

Memorandum B

1. Introducere

Guvernul a analizat procedurile legate de exporturile anumitor categorii de echipamente și materiale prin prisma angajamentului său de a nu furniza echipament sau material special conceput ori adaptat pentru procesarea, utilizarea sau producerea de material fisionabil special către nici un stat nedeținător de arme nucleare, pentru scopuri pașnice, dacă materialul sursă ori fisionabil special, produs, procesat sau utilizat în echipamentul ori materialul respectiv, nu este supus

garanțiilor prevăzute de un acord cu Agenția Internațională pentru Energia Atomică (*Agencia*).

2. Desemnarea echipamentelor sau materialelor proiectate special sau adaptate pentru procesarea, utilizarea sau producerea de material fisionabil special

Lista cuprinzând echipamentele sau materialele proiectate special ori adaptate pentru procesarea, utilizarea sau producerea de material fisionabil special (denumită în cele ce urmează *Trigger List*), adoptată de Guvern, este următoarea:

2.1. Reactori nucleari și echipamente pentru aceștia

2.2. Materiale nenucleare pentru reactori

2.3. Uzine pentru reprocesarea elementelor de combustibil iradiat și echipamente special concepute sau fabricate pentru acestea

2.4. Uzine pentru fabricarea elementelor de combustibil nuclear

2.5. Uzine pentru separarea izotopilor de uraniu și echipamente, altele decât instrumentele analitice concepute sau adaptate pentru acestea

2.6. Uzine pentru producerea de apă grea, deuteriu și compuși de deuteriu și echipamente proiectate și fabricate pentru acestea

2.7. Uzine pentru conversia uraniului și plutoniului pentru utilizarea în fabricarea elementelor de combustibil nuclear și separarea izotopilor de uraniu, astfel cum sunt definiți în Trigger List, și echipamente special proiectate sau adaptate pentru acestea

3. Aplicarea garanțiilor nucleare

Guvernul este singurul abilitat să asigure, atunci când este cazul, aplicarea garanțiilor nucleare față de statele nedeținătoare de arme nucleare și nesemnate ale Tratatului de neproliferare nucleară (NPT), în scopul prevenirii deturnării materialului nuclear supus garanțiilor de la scopuri pașnice spre arme nucleare sau alte dispozitive explozive nucleare. Dacă Guvernul dorește să furnizeze produse de pe Trigger List în scopuri pașnice către un asemenea stat, atunci:

a) va specifica statului primitor, ca o condiție de furnizare, ca materialul sursă sau fisionabil special, produs, procesat sau

utilizat în instalațiile pentru care a fost livrat, să nu fie deturnat către producerea de arme nucleare sau de alte dispozitive explozive nucleare; și

b) se va asigura că garanțiile în acest scop, prevăzute de un acord cu Agenția și în conformitate cu sistemul de garanții, vor fi aplicate materialului sursă sau fisionabil special respectiv.

4. Exporturi directe

În cazul exporturilor directe către un stat nedeținător de arme nucleare și nesemnatar al NPT, Guvernul se va asigura, înainte de a autoriza exportul echipamentului sau materialului respectiv, că acestea fac obiectul unui acord de garanții încheiat cu Agenția.

5. Retransferuri

Guvernul, atunci când exportă material fisionabil sau sursă special către un stat nedeținător de arme nucleare și nesemnatar al NPT, va cere asigurări satisfăcătoare că materialul nu va fi exportat către un stat nedeținător de arme nucleare și nesemnatar NPT dacă nu sunt convenite acorduri în sensul menționat mai sus pentru acceptarea garanțiilor de către statul primitor al unui astfel de reexport.

6. Diverse

Guvernul își rezervă dreptul de decizie cu privire la interpretarea și implementarea angajamentelor asumate conform pct. 1, precum și dreptul de a solicita, dacă consideră necesar, garanții conform celor menționate la pct. 2 și pentru alte produse pe care le exportă.

ANEXA Nr. 2

GRUPUL FURNIZORILOR NUCLEARI

LINII DIRECTOARE

pentru transferurile produselor sensibile și cu dublă utilizare în domeniul nuclear

Liniile directe pentru transferurile nucleare

1. În cazul transferurilor nucleare în scopuri pașnice către orice stat nedeținător de arme nucleare, trebuie să se aplice următoarele principii fundamentale de garanții nucleare și control al exporturilor, iar în cazul controlului asupra unui retransfer, aceste principii trebuie să se aplice transferului către orice stat. În acest context, furnizorii au definit o listă de produse (*Trigger List*).

Interzicerea explozibililor nucleari

2. Furnizorii trebuie să autorizeze transferul de produse sau tehnologii conexe identificate în Trigger List numai după obținerea asigurărilor oficiale din partea guvernului din țara primitoare, care exclud utilizări ce pot conduce la obținerea oricărei forme de dispozitiv nuclear exploziv.

Protecția fizică

3. a) Toate materialele și instalațiile nucleare identificate în Trigger List trebuie să beneficieze de o protecție fizică efectivă, care să împiedice utilizarea și manipularea neautorizată ale acestora. Nivelurile de protecție fizică care trebuie asigurate pentru diferite tipuri de materiale, echipamente și instalații au fost stabilite de către furnizori pe baza recomandărilor internaționale.

b) Implementarea măsurilor de protecție fizică în țara primitoare cade în sarcina guvernului din acea țară. Cu toate acestea, pentru a implementa termenii agreeți de către furnizori, nivelurile de protecție fizică pe care trebuie să se bazeze aceste măsuri trebuie să facă obiectul unui acord între furnizor și primitor.

c) În fiecare caz trebuie să se stabilească măsuri specifice pentru definirea clară a responsabilităților privind transportul produselor din Trigger List.

Garanții nucleare

4. a) Furnizorii pot transfera produse din Trigger List către un stat nedeținător de arme nucleare numai dacă statul primitor a ratificat un acord cu Agenția Internațională pentru

Energie Atomică (AIEA) privind aplicarea garanțiilor nucleare asupra tuturor materialelor sursă și materialelor fisionabile speciale din activitățile sale pașnice, curente și viitoare.

b) Transferurile reglementate de lit. a) către un stat nedeținător de arme nucleare fără un astfel de acord de garanții nucleare pot fi autorizate numai în cazuri excepționale, când acestea sunt considerate esențiale pentru funcționarea în condiții de siguranță a instalațiilor existente și cu condiția aplicării de garanții nucleare pentru aceste instalații. Furnizorii trebuie să informeze și, dacă este cazul, să se consulte în cazul în care intenționează să autorizeze sau să respingă astfel de transferuri.

c) Politica menționată la lit. a) și b) nu se aplică în cazul acordurilor sau contractelor încheiate înainte de 3 aprilie 1992. În cazul țărilor care au aderat sau vor adera la Circulara 254/Partea I (INFCIRC/254/Rev.1/Part 1) după data de 3 aprilie 1992, politica respectivă se aplică numai acordurilor (care urmează să fie) stabilite după data aderării lor.

d) În cazul acordurilor cărora nu li se aplică politica la care se face referire la lit. a) [vezi lit. b) și c)], furnizorii pot să transfere produse nucleare și tehnologii conexe numai când sunt acoperite de garanțiile nucleare AIEA, ale căror durată și dispoziții sunt în conformitate cu documentul AIEA GOV/1.621. Cu toate acestea, furnizorii se angajează să facă eforturi pentru implementarea cât mai rapidă a politicii menționate la lit. a) în cadrul acestor acorduri.

e) Furnizorii își rezervă dreptul de a impune condiții suplimentare de furnizare din rațiuni de politică națională.

5. Furnizorii își pot reconsidera cerințele comune de garanții nucleare ori de câte ori vor considera potrivit.

Controlul special asupra exporturilor sensibile

6. Furnizorii trebuie să manifeste reținere față de transferurile de instalații, tehnologii și materiale sensibile, ce pot fi utilizate în fabricarea armelor nucleare sau a altor dispozitive explozive nucleare. În cazul transferurilor de

instalații, echipamente sau tehnologii de îmbogățire ori reprocesare de combustibil nuclear, furnizorii vor încuraja țările primitoare să accepte implicarea lor și/sau a altor participări multinaționale calificate, ca o alternativă la construcția unității rezultate. Furnizorii trebuie să promoveze, de asemenea, activități internaționale (inclusiv AIEA) cu privire la centrele multinaționale regionale pentru ciclul combustibilului nuclear.

Controlul special asupra facilităților, echipamentelor și tehnologiilor de îmbogățire a combustibilului nuclear

7. În cazul unui transfer de instalație de îmbogățire sau al unei tehnologii conexe, țara primitoare trebuie să fie de acord ca nici instalația transferată și nici o altă instalație bazată pe tehnologia transferată să nu fie destinată sau exploatată pentru producerea de uraniu îmbogățit mai mult de 20%, fără consimțământul furnizorului, care trebuie notificat la AIEA.

Controlul asupra materialelor furnizate sau derivate, utilizabile la producerea de arme nucleare sau alte dispozitive nucleare explozive

8. Pentru atingerea obiectivelor prezentelor linii directoare și pentru crearea de oportunități de natură să sporească reducerea riscurilor de proliferare, furnizorii trebuie să includă, ori de câte ori este oportun și posibil, în acordurile privind furnizarea de materiale sau instalații care produc materiale utilizabile la fabricarea armelor nucleare ori a altor dispozitive explozive, dispoziții care impun înțelegerea reciprocă dintre furnizor și primitor asupra aranjamentelor privind reprocesarea, stocarea, alterarea, utilizarea, transferul sau retransferul oricărui material implicat în proces, care poate fi utilizat la fabricarea armelor nucleare sau a altor dispozitive nucleare explozive.

Controlul asupra retransferurilor

9. a) Furnizorii pot să transfere produsele sau tehnologiile conexe din Trigger List numai pe baza asigurării primitorului că, în caz de:

1. retransfer de astfel de produse ori tehnologii legate de acestea;

sau

2. transfer de produse din Trigger List obținute în instalații transferate anterior de furnizor ori cu ajutorul echipamentului sau al tehnologiei transferate anterior de furnizor, primitorul retransferului sau transferului va pune la dispoziție aceleași asigurări ca acelea cerute de furnizor pentru transferul inițial.

b) În plus, trebuie cerut consimțământul furnizorului pentru:

1. orice retransfer de produse și tehnologii conexe din Trigger List și orice transfer la care se face referire la lit. a) pct. 2 din orice stat care nu solicită garanții nucleare cu acoperire totală, conform pct. 4 lit. a), ca o condiție de furnizare;

2. orice retransfer de instalații, echipament sau tehnologie conexă de îmbogățire, reprocesare sau producere de apă grea și pentru orice transfer de instalații sau echipamente de același tip obținute din articolele transferate inițial de furnizor;

3. orice transfer de apă grea sau materiale utilizate în producerea de arme nucleare ori alte dispozitive nucleare explozive.

c) Pentru a asigura dreptul la consimțământ, așa cum este definit la lit. b), vor fi cerute asigurări interguvernamentale pentru orice transfer anterior relevant.

Principiul neproliferării

10. Pe lângă prevederile prezentelor linii directoare, furnizorii vor autoriza transferuri de produse nucleare și tehnologii conexe, cuprinse în Trigger List, numai când sunt siguri că transferurile în cauză nu vor contribui la proliferarea armelor nucleare sau a altor dispozitive nucleare explozive ori că nu vor fi deturnate către acte de terorism nuclear.

Activități de susținere

Securitate fizică

11. Furnizorii trebuie să promoveze cooperarea internațională în domeniul securității fizice prin schimbul de informații privind securitatea fizică, protecția materialelor nucleare în tranzit și recuperarea materialelor și a echipamentelor nucleare furate. Furnizorii trebuie să promoveze o politică de aderare la toate instrumentele internaționale din domeniu, *inter alia*, la Convenția privind protecția fizică a materialelor nucleare, precum și de implementare a INFCIRC/225, cu modificările ulterioare. Furnizorii recunosc importanța acestor activități și a altor activități AIEA în prevenirea proliferării armelor nucleare și contracararea amenințării terorismului nuclear.

Susținerea pentru garanții nucleare AIEA efective

12. Furnizorii trebuie să facă eforturi speciale pentru susținerea implementării efective a garanțiilor nucleare AIEA. Furnizorii trebuie, de asemenea, să susțină eforturile AIEA de a asista statele membre în îmbunătățirea sistemului național de control al materialelor nucleare și în creșterea eficienței tehnice a garanțiilor nucleare.

În mod similar, furnizorii trebuie să depună orice efort de a susține AIEA în creșterea pe mai departe a compatibilității garanțiilor nucleare în lumina progresului tehnologic și a creșterii rapide a numărului de unități nucleare, precum și să susțină inițiativele potrivite, menite să îmbunătățească eficiența garanțiilor nucleare AIEA.

Caracteristicile de proiectare ale unei uzine din Trigger List

13. Furnizorii trebuie să încurajeze proiectanții și producătorii de instalații din Trigger List să le construiască în așa fel încât să faciliteze aplicarea garanțiilor nucleare și să întărească protecția fizică, luând în considerare riscul atacurilor teroriste. Furnizorii trebuie să promoveze protecția informațiilor asupra proiectului instalațiilor și să atragă atenția țărilor primitoare asupra necesității de a proceda similar. De asemenea, furnizorii recunosc importanța includerii caracteristicilor de siguranță și neproliferare în proiectarea și construcția instalațiilor de pe Trigger List.

Consultări

14. a) Furnizorii trebuie să mențină legătura și să se consulte prin intermediul unor canale prestabilite asupra problemelor legate de implementarea prezentelor linii directoare.

b) Furnizorii trebuie să se consulte, după cum consideră potrivit, cu alte guverne preocupate de anumite cazuri sensibile, așa încât să fie siguri că nici un transfer nu contribuie la riscul de a genera conflicte sau instabilitate.

c) În situația în care unul sau mai mulți furnizori consideră că s-a produs o încălcare a înțelegerilor furnizor—primitor derivate din prezentele linii directoare, în special în cazul explodării unui dispozitiv nuclear, al încetării ilegale sau încălcării garanțiilor AIEA de către un stat primitor, furnizorii trebuie să se consulte prompt, prin canale diplomatice, pentru a evalua și a stabili caracterul real și dimensiunea încălcării presupuse; până la concluzionarea acestor consultări, furnizorii nu trebuie să acționeze într-o manieră care ar putea să prejudicieze măsurile care pot fi adoptate de către alți furnizori privind contractele lor prezente cu acel stat primitor.

La finalizarea consultărilor, furnizorii, potrivit art. XII din statutul AIEA, trebuie să cadă de acord asupra unui răspuns adecvat și asupra unei măsuri corespunzătoare, care ar putea include încetarea transferurilor nucleare către acel primitor.

15. Orice modificare a prezentelor linii directoare se face prin consens, inclusiv acele modificări care rezultă din reconsiderarea menționată la pct. 5.

LINII DIRECTOARE**pentru transferurile de echipamente, materiale, software și tehnologii conexe cu dublă utilizare cu relevanță în domeniul nuclear****Obiectiv**

1. În scopul prevenirii proliferării armelor nucleare și a actelor de terorism nuclear, furnizorii au evaluat procedurile referitoare la transferul anumitor echipamente, materiale, software și tehnologii conexe, care ar putea aduce o contribuție majoră la o „activitate nucleară explozivă”, o „activitate negarantată de ciclul combustibilului nuclear” sau acte de terorism nuclear. În acest sens furnizorii au convenit asupra unor principii, definiții comune și o listă de control al exporturilor de echipamente, materiale, software și tehnologii conexe. Liniile directoare nu sunt menite să împiedice cooperarea internațională atâta timp cât această cooperare nu contribuie la o activitate nucleară explozivă, activitate negarantată în ciclul combustibilului nuclear sau la acte de terorism nuclear. Furnizorii vor implementa prezentele linii directoare în conformitate cu legislația națională și angajamentele internaționale relevante.

Principiul de bază

2. Furnizorii nu trebuie să autorizeze transferuri de echipament, materiale sau tehnologii conexe cuprinse în lista de produse:

— pentru utilizare de către un stat nedeținător de arme nucleare într-o activitate nucleară explozivă ori o activitate negarantată în ciclul combustibilului nuclear; sau

— în general, atunci când există un risc inacceptabil de deturnare către o asemenea activitate ori când transferurile contravin obiectivului de preîntâmpinare a proliferării armelor nucleare; sau

— când există un risc inacceptabil de deturnare către acte de terorism nuclear.

Explicarea termenilor

3. a) *Activitatea nucleară explozivă* include cercetarea sau dezvoltarea, proiectarea, fabricarea, construcția, testarea ori întreținerea unui dispozitiv nuclear exploziv sau a unor componente ori subsisteme ale unui asemenea dispozitiv.

b) *Activitatea negarantată de ciclul combustibilului nuclear* include cercetarea sau dezvoltarea, proiectarea, fabricarea, construcția, operarea ori întreținerea oricărui reactor, oricărei facilități nucleare critice, uzine de conversie, uzine de fabricație, uzine de reprocesare sau uzine de separare a izotopilor de material fisionabil special ori material sursă sau instalații de stocare separată, pentru care nu există obligația de a accepta garanțiile Agenției Internaționale pentru Energie Atomică (AIEA) la instalația ori unitatea relevantă, prezentă sau viitoare, când conține orice material sursă ori material fisionabil special, sau la oricare uzină de producție a apei grele pentru care nu există obligația de a accepta garanțiile AIEA privind orice material nuclear produs ori utilizat în conexiune cu apa grea produsă acolo sau în cazul în care nu este îndeplinită nici una dintre obligațiile enumerate.

Stabilirea procedurilor de licențiere a exporturilor

4. Furnizorii trebuie să stabilească proceduri de licențiere a exporturilor pentru transferurile de echipamente, materiale, software și tehnologii conexe cuprinse în lista de produse supuse controlului. Aceste proceduri trebuie să includă măsuri care trebuie aplicate în cazul unor fapte de încălcări ale prevederilor legale. În procesul de autorizare a unor asemenea transferuri, furnizorii trebuie să manifeste prudență în vederea respectării principiului de bază și trebuie să ia în considerare factori relevanți precum:

a) dacă statul primitor este semnatar al Tratatului de neproliferare nucleară (NPT) sau al Tratatului de interdicere a armelor nucleare în America Latină (Tratatul de la Tlatelolco) ori al unei înțelegeri internaționale obligatorii de neproliferare nucleară similare și are un acord de garanții nucleare AIEA aplicabil tuturor activităților sale nucleare pașnice;

b) dacă vreun stat primitor, care nu este semnatar al NPT, al Tratatului de la Tlatelolco sau al unei înțelegeri internaționale obligatorii de neproliferare nucleară similare, are facilități ori instalații cuprinse în prevederile pct. 3 lit. b), care sunt operaționale, în curs de proiectare sau în construcție și care nu sunt sau nu vor fi supuse garanțiilor AIEA;

c) dacă echipamentul, materialele, software-ul sau tehnologiile conexe care urmează să fie transferate sunt corespunzătoare utilizării declarate și dacă utilizarea declarată este potrivită pentru utilizatorul final;

d) dacă echipamentul, materialele, software-ul sau tehnologiile conexe care urmează să fie transferate vor fi folosite în cercetarea ori dezvoltarea, proiectarea, fabricarea, construcția, funcționarea sau întreținerea oricărei instalații de reprocesare ori îmbogățire;

e) dacă acțiunile, declarațiile și politica guvernului din statul primitor sunt în concordanță cu neproliferarea nucleară și dacă statul primitor respectă obligațiile sale internaționale din domeniul neproliferării;

f) dacă primitorii s-au angajat în activități de achiziții clandestine sau ilegale; și

g) dacă un transfer nu a fost autorizat către utilizatorul final în cauză sau dacă utilizatorul final a deturnat către scopuri care nu sunt conforme cu prezentele linii directoare vreun transfer autorizat anterior;

h) dacă există motive să se considere că există riscul de deturnare către acte de terorism nuclear.

Condiții de transfer

5. Pentru a se asigura că transferul nu va crea nici un risc inacceptabil de deturnare, în conformitate cu principiul de bază și în scopul îndeplinirii obiectivelor prezentelor linii directoare, furnizorul trebuie să obțină, înainte de a autoriza transferul și într-o manieră conformă cu legislația și uzanțele naționale, următoarele:

a) o declarație a utilizatorului final cu precizarea utilizărilor și locațiilor de utilizare finală (destinația și utilizarea finală) ale transferurilor propuse; și

b) o asigurare care stipulează explicit că transferul propus sau orice derivat al acestuia nu va fi utilizat în nici o activitate nucleară explozivă sau activitate negarantată pentru ciclul combustibilului nuclear.

Drepturile de consimțământ asupra retransferurilor

6. Înainte de a autoriza transferul de echipamente, materiale, software sau tehnologii conexe către o țară care nu a aderat la prezentele linii directoare, furnizorii trebuie să obțină asigurări că va fi respectat consimțământul lor, într-o manieră conformă cu legislația și procedurile lor naționale, înaintea oricărui retransfer către un stat terț al echipamentului, materialelor, software-ului sau tehnologiei conexe ori al oricărui derivat din acestea.

Dispoziții finale

7. Furnizorul își rezervă dreptul de aplicare a prezentelor linii directoare și altor produse semnificative, suplimentar față de cele identificate în liste, precum și dreptul de a aplica și alte condiții de transfer pe care le consideră necesare, în plus față de cele prevăzute la pct. 5.

8. Pentru a asigura o aplicare eficientă a prezentelor linii directoare, furnizorii trebuie să facă schimb de informații relevante, după cum consideră necesar și potrivit, și să se consulte cu alte state care au aderat la prezentele linii directoare.

9. În interesul păcii și securității internaționale, ar fi binevenită aderarea tuturor statelor la prezentele linii directoare.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru aprobarea participării
României la Comitetul Zangger și la Grupul furnizorilor
nucleari pentru controlul exporturilor în vederea
neproliferării armelor nucleare**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea participării României la Comitetul Zangger și la Grupul furnizorilor nucleari pentru controlul exporturilor în vederea neproliferării armelor nucleare și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 7 martie 2006.
Nr. 295.

H O T Ă R Ă R I A L E G U V E R N U L U I R O M Ă N I E I

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E

privind cerințele minime de securitate și sănătate pentru șantierele temporare sau mobile

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

CAPITOLUL I
Dispoziții generale

Art. 1. — Prezenta hotărâre stabilește cerințele minime de securitate și sănătate în muncă pentru șantierele temporare sau mobile.

Art. 2. — Prezenta hotărâre nu se aplică activităților de foraj și extracție din industria extractivă.

Art. 3. — Prevederile legislației naționale care transpun Directiva 89/391/CEE se aplică domeniului prevăzut la art. 1 fără a aduce atingere prevederilor mai restrictive și/sau specifice ale prezentei hotărâri.

Art. 4. — În înțelesul prezentei hotărâri, termenii și expresiile de mai jos se definesc după cum urmează:

a) *șantier temporar sau mobil*, denumit în continuare *șantier*, — orice șantier în care se desfășoară lucrări de construcții sau de inginerie civilă, a căror listă neexhaustivă este prevăzută în anexa nr. 1;

b) *beneficiar (investitor)* — orice persoană fizică sau juridică pentru care se execută lucrarea și care asigură fondurile necesare realizării acesteia;

c) *manager de proiect* — orice persoană fizică sau juridică, autorizată în condițiile legii și desemnată de către beneficiar, însărcinată cu organizarea, planificarea, programarea și controlul realizării lucrărilor pe șantier, fiind responsabilă de realizarea proiectului în condițiile de calitate, costuri și termene stabilite;

d) *proiectantul lucrării* — orice persoană fizică sau juridică competentă care, la comanda beneficiarului, elaborează documentația de proiectare;

e) *șef de șantier* — persoana fizică desemnată de către antreprenor să conducă realizarea lucrărilor pe șantier și să urmărească realizarea acestora conform proiectului;

f) *antreprenor (constructor, contractant, ofertant)* — orice persoană fizică sau juridică competentă care execută lucrări de construcții-montaj, în baza unui proiect, la comanda beneficiarului;

g) *subantreprenor (subcontractant)* — orice persoană fizică sau juridică care își asumă contractual față de antreprenor sarcina de a executa lucrări de construcții-montaj de specialitate, prevăzute în proiectul lucrării;

h) *lucrător independent* — orice persoană fizică autorizată care realizează o activitate profesională în mod independent și își asumă contractual față de beneficiar, antreprenor sau subantreprenor sarcina de a realiza pe șantier lucrări pentru care este autorizat;

i) *coordonator în materie de securitate și sănătate pe durata elaborării proiectului lucrării* — orice persoană fizică sau juridică competentă, desemnată de către beneficiar și/sau de către managerul de proiect pe durata elaborării proiectului, având atribuțiile prevăzute la art. 54;

j) *coordonator în materie de securitate și sănătate pe durata realizării lucrării* — orice persoană fizică sau juridică desemnată de către beneficiarul lucrării și/sau de către managerul de proiect pe durata realizării lucrării, având atribuțiile prevăzute la art. 58.

CAPITOLUL II

Coordonatori în materie de securitate și sănătate

Art. 5. — Coordonarea în materie de securitate și sănătate trebuie să fie organizată atât în faza de studiu, concepție și elaborare a proiectului, cât și pe perioada executării lucrărilor.

Art. 6. — Atunci când la elaborarea proiectului participă mai mulți proiectanți, beneficiarul și/sau managerul de proiect

trebuie să desemneze un coordonator în materie de securitate și sănătate pe durata elaborării proiectului lucrării.

Art. 7. — Atunci când la realizarea lucrărilor pe șantier participă mai mulți antreprenori, un antreprenor și unul sau mai mulți subantreprenori, un antreprenor și lucrători independenți ori mai mulți lucrători independenți, beneficiarul și/sau managerul de proiect trebuie să desemneze un coordonator în materie de securitate și sănătate pe durata realizării lucrării.

Art. 8. — Funcția de coordonator în materie de securitate și sănătate pe durata elaborării proiectului lucrării și funcția de coordonator în materie de securitate și sănătate pe durata realizării lucrării sau a intervențiilor ulterioare pot fi deținute de aceeași persoană.

Art. 9. — Pentru a-și putea îndeplini atribuțiile, coordonatorii în materie de securitate și sănătate trebuie:

a) să participe la toate etapele de elaborare a proiectului și de realizare a lucrării;

b) să fie invitați la toate întrunirile care privesc elaborarea proiectului și realizarea lucrării;

c) să primească și, dacă este cazul, să solicite managerului de proiect și antreprenorului elementele necesare îndeplinirii sarcinilor sale;

d) să întocmească și să țină la zi registrul de coordonare prevăzut la art. 36.

CAPITOLUL III

Instrumente ale coordonării

SECȚIUNEA 1

Planul de securitate și sănătate

Art. 10. — Beneficiarul lucrării sau managerul de proiect trebuie să asigure ca, înainte de deschiderea șantierului, să fie stabilit un plan de securitate și sănătate, conform art. 54 lit. b).

Art. 11. — Planul de securitate și sănătate este un document scris care cuprinde ansamblul de măsuri ce trebuie luate în vederea prevenirii riscurilor care pot apărea în timpul desfășurării activităților pe șantier.

Art. 12. — Planul de securitate și sănătate trebuie să fie redactat încă din faza de elaborare a proiectului și trebuie ținut la zi pe toată durata efectuării lucrărilor.

Art. 13. — Planul de securitate și sănătate trebuie să fie elaborat de coordonatorul în materie de securitate și sănătate pe durata elaborării proiectului lucrării.

Art. 14. — În situația în care proiectul este elaborat de un singur proiectant, acesta răspunde de elaborarea planului de securitate și sănătate.

Art. 15. — Pe măsură ce sunt elaborate, planurile proprii de securitate și sănătate ale antreprenorilor trebuie să fie integrate în planul de securitate și sănătate.

Art. 16. — Planul de securitate și sănătate trebuie să facă parte din proiectul lucrării și să fie adaptat conținutului acestuia.

Art. 17. — Planul de securitate și sănătate trebuie:

a) să precizeze cerințele de securitate și sănătate aplicabile pe șantier;

b) să specifice riscurile care pot apărea;

c) să indice măsurile de prevenire necesare pentru reducerea sau eliminarea riscurilor;

d) să conțină măsuri specifice privind lucrările care se încadrează în una sau mai multe categorii cuprinse în anexa nr. 2.

Art. 18. — La elaborarea planului de securitate și sănătate trebuie să se țină seama de toate tipurile de activități care se desfășoară pe șantier și să se identifice toate zonele în care se desfășoară lucrările cuprinse în anexa nr. 2.

Art. 19. — Planul de securitate și sănătate trebuie să conțină cel puțin următoarele:

a) informații de ordin administrativ care privesc șantierul și, dacă este cazul, informații care completează declarația prealabilă prevăzută la art. 47;

b) măsuri generale de organizare a șantierului stabilite de comun acord de către managerul de proiect și coordonatorii în materie de securitate și sănătate;

c) identificarea riscurilor și descrierea lucrărilor care pot prezenta riscuri pentru securitatea și sănătatea lucrătorilor;

d) măsuri specifice de securitate în muncă pentru lucrările care prezintă riscuri; măsuri de protecție colectivă și individuală;

e) amenajarea și organizarea șantierului, inclusiv a obiectivelor edilitar-sanitare, modalități de depozitare a materialelor, amplasarea echipamentelor de muncă prevăzute de antreprenori și subantreprenori pentru realizarea lucrărilor proprii;

f) măsuri de coordonare stabilite de coordonatorii în materie de securitate și sănătate și obligațiile ce decurg din acestea;

g) obligații ce decurg din interferența activităților care se desfășoară în perimetrul șantierului și în vecinătatea acestuia;

h) măsuri generale pentru asigurarea menținerii șantierului în ordine și în stare de curățenie;

i) indicații practice privind acordarea primului ajutor, evacuarea persoanelor și măsurile de organizare luate în acest sens;

j) modalități de colaborare între antreprenori, subantreprenori și lucrătorii independenți privind securitatea și sănătatea în muncă.

Art. 20. — Măsurile de coordonare stabilite de coordonatorii în materie de securitate și sănătate și obligațiile ce decurg din acestea trebuie să se refere, în special, la:

a) căile sau zonele de deplasare ori de circulație orizontale și verticale;

b) condițiile de manipulare a diverselor materiale, în particular, în ceea ce privește interferența instalațiilor de ridicat aflate pe șantier sau în vecinătatea acestuia;

c) limitarea manipulării manuale a sarcinilor;

d) delimitarea și amenajarea zonelor de depozitare a diverselor materiale, în mod deosebit dacă se depozitează materiale sau substanțe periculoase;

e) condițiile de depozitare, eliminare sau de evacuare a deșeurilor și a materialelor rezultate din dărâmări, demolări și demontări;

f) condițiile de ridicare a materialelor periculoase utilizate;

g) utilizarea mijloacelor de protecție colectivă și a instalației electrice generale;

h) măsurile care privesc interacțiunile de pe șantier.

Art. 21. — Planul de securitate și sănătate trebuie să fie completat și adaptat în funcție de evoluția șantierului și de durata efectivă a lucrărilor sau a fazelor de lucru.

Art. 22. — Planul de securitate și sănătate trebuie să se afle în permanență pe șantier pentru a putea fi consultat, la cerere, de către inspectorii de muncă, inspectorii sanitari, membrii comitetului de securitate și sănătate în muncă sau de reprezentanții lucrătorilor, cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății.

Art. 23. — Planul de securitate și sănătate trebuie să fie păstrat de către managerul de proiect timp de 5 ani de la data recepției finale a lucrării.

SECȚIUNEA a 2-a

Planul propriu de securitate și sănătate

Art. 24. — Planul propriu de securitate și sănătate cuprinde ansamblul de măsuri de securitate și sănătate specifice fiecărui antreprenor sau subantreprenor.

Art. 25. — Atunci când un antreprenor se angajează să realizeze lucrări pe șantier, acesta trebuie să pună planul propriu de securitate și sănătate la dispoziția managerului de proiect, beneficiarului sau coordonatorilor în materie de securitate și sănătate, după caz.

Art. 26. — Antreprenorul trebuie să stabilească acest plan în cel mult 30 de zile de la data contractării lucrării.

Art. 27. — Planul propriu de securitate și sănătate trebuie să fie armonizat cu planul de securitate și sănătate al șantierului.

Art. 28. — Antreprenorul care execută cu unul ori mai mulți subantreprenori, în totalitate sau o parte din lucrările care trebuie să respecte prevederile planului de securitate și sănătate, trebuie să le transmită acestora un exemplar al planului propriu și, dacă este cazul, un document care cuprinde măsurile generale de securitate și sănătate pentru lucrările șantierului ce intră în responsabilitatea sa.

Art. 29. — La elaborarea planului propriu de securitate și sănătate subantreprenorul trebuie să țină seama de informațiile furnizate de către antreprenor și de prevederile planului de securitate și sănătate al șantierului.

Art. 30. — Subantreprenorul trebuie să elaboreze planul propriu de securitate și sănătate în cel mult 30 de zile de la data contractării lucrării cu antreprenorul.

Art. 31. — Planul propriu de securitate și sănătate trebuie să conțină cel puțin următoarele:

- a) numele și adresa antreprenorului/subantreprenorului;
- b) numărul lucrărilor pe șantier;
- c) numele persoanei desemnate să conducă executarea lucrărilor, dacă este cazul;
- d) durata lucrărilor, indicând data începerii acestora;
- e) analiza proceselor tehnologice de execuție care pot afecta sănătatea și securitatea lucrătorilor și a celorlalți participanți la procesul de muncă pe șantier;

f) evaluarea riscurilor previzibile legate de modul de lucru, de materialele utilizate, de echipamentele de muncă folosite, de utilizarea substanțelor sau preparatelor periculoase, de deplasarea personalului, de organizarea șantierului;

g) măsuri pentru asigurarea sănătății și securității lucrătorilor, specifice lucrărilor pe care antreprenorul/subantreprenorul le execută pe șantier, inclusiv măsuri de protecție colectivă și măsuri de protecție individuală.

Art. 32. — Înainte de începerea lucrărilor pe șantier de către antreprenor/subantreprenor, planul propriu de securitate și sănătate trebuie să fie consultat și avizat de către coordonatorul în materie de securitate și sănătate pe durata realizării lucrării, medicul de medicină muncii și membrii comitetului de securitate și sănătate sau de către reprezentanții lucrătorilor, cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății lucrătorilor.

Art. 33. — Planul propriu de securitate și sănătate trebuie să fie actualizat ori de câte ori este cazul.

Art. 34. — Un exemplar actualizat al planului propriu de securitate și sănătate trebuie să se afle în permanență pe șantier pentru a putea fi consultat, la cerere, de către inspectorii de muncă, inspectorii sanitari, membrii comitetului de securitate și sănătate în muncă sau de reprezentanții lucrătorilor, cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății lucrătorilor.

Art. 35. — Planul propriu de securitate și sănătate trebuie să fie păstrat de către antreprenor timp de 5 ani de la data recepției finale a lucrării.

SECȚIUNEA a 3-a

Registrul de coordonare

Art. 36. — Registrul de coordonare cuprinde ansamblul de documente redactate de către coordonatorii în materie de securitate și sănătate, informații privind evenimentele care au loc pe șantier, constatările efectuate și deciziile luate.

Art. 37. — Coordonatorii în materie de securitate și sănătate trebuie să consemneze în registrul de coordonare:

- a) numele și adresele antreprenorilor, subantreprenorilor și data intervenției fiecăruia pe șantier;
- b) lista cu efectivul lucrătorilor pe șantier și durata prevăzută pentru efectuarea lucrărilor;
- c) evenimentele importante care trebuie luate în considerare la realizarea proiectului, respectiv a lucrărilor, constatările și deciziile adoptate;

d) observațiile, informațiile și propunerile privind securitatea și sănătatea în muncă aduse la cunoștință beneficiarului, managerului de proiect sau celor care intervin pe șantier și eventualele răspunsuri ale acestora;

e) observațiile și propunerile antreprenorilor și subantreprenorilor privind securitatea și sănătatea în muncă;

f) abaterile de la prevederile planului de securitate și sănătate;

g) rapoartele vizitelor de control pe șantier și ale întrunirilor, dispozițiile care trebuie transmise;

h) incidente și accidente care au avut loc.

Art. 38. — Coordonatorul în materie de securitate și sănătate pe durata elaborării proiectului lucrării trebuie să transmită coordonatorului în materie de securitate și sănătate pe durata realizării lucrării registrul de coordonare, pe baza unui proces-verbal care va fi atașat la registru.

Art. 39. — Coordonatorii în materie de securitate și sănătate trebuie să prezinte registrul de coordonare, la cerere, managerului de proiect, inspectorilor de muncă și inspectorilor sanitari.

Art. 40. — Registrul de coordonare trebuie păstrat de către coordonatorul în materie de securitate și sănătate timp de 5 ani de la data recepției finale a lucrării.

SECȚIUNEA a 4-a

Dosarul de intervenții ulterioare

Art. 41. — Dosarul de intervenții ulterioare trebuie să cuprindă:

a) documentația de intervenții ulterioare, cum ar fi planuri și note tehnice;

b) prevederi și informații utile pentru efectuarea intervențiilor ulterioare în condiții de securitate și sănătate.

Art. 42. — Dosarul de intervenții ulterioare se întocmește încă din faza de proiectare a lucrării de către coordonatorul în materie de securitate și sănătate pe durata elaborării proiectului lucrării sau de către proiectant, după caz.

Art. 43. — Dosarul de intervenții ulterioare trebuie să fie transmis coordonatorului în materie de securitate și sănătate pe durata realizării lucrării, pe bază de proces-verbal care se atașează la dosar.

Art. 44. — După recepția finală a lucrării dosarul de intervenții ulterioare trebuie transmis beneficiarului pe baza unui proces-verbal care se atașează la dosar.

Art. 45. — În cazul unei intervenții ulterioare, beneficiarul trebuie să pună la dispoziție coordonatorului în materie de securitate și sănătate desemnat pe durata intervențiilor ulterioare un exemplar al dosarului de intervenții ulterioare.

Art. 46. — Coordonatorul în materie de securitate și sănătate desemnat pe perioada intervențiilor ulterioare trebuie să completeze dosarul de intervenții ulterioare și să efectueze eventuale modificări cerute de noile lucrări.

CAPITOLUL IV

Declarația prealabilă

Art. 47. — Beneficiarul lucrării sau managerul de proiect trebuie să întocmească o declarație prealabilă în următoarele situații:

a) durata lucrărilor este apreciată a fi mai mare de 30 de zile lucrătoare și pe șantier lucrează simultan mai mult de 20 de lucrători;

b) volumul de mână de lucru estimat este mai mare de 500 de oameni-zii.

Art. 48. — Declarația va fi întocmită conform anexei nr. 3 și va fi comunicată inspectoratului teritorial de muncă pe raza căruia se vor desfășura lucrările, cu cel puțin 30 de zile înainte de începerea acestora.

Art. 49. — Textul declarației prealabile trebuie să fie afișat pe șantier, în loc vizibil, înainte de începerea lucrărilor.

Art. 50. — Textul declarației prealabile trebuie actualizat ori de câte ori au loc schimbări.

CAPITOLUL V
Elaborarea proiectului lucrării

SECȚIUNEA 1

Principii generale de securitate și sănătate aplicabile proiectului lucrării

Art. 51. — Încă din faza de concepție, studiu și elaborare a proiectului lucrării, managerul de proiect, proiectantul și, atunci când este cazul, beneficiarul trebuie să ia în considerare principiile generale de prevenire în materie de securitate și sănătate prevăzute în legislația națională care transpune Directiva 89/391/CEE, în special în ceea ce privește:

a) alegerea soluțiilor arhitecturale, tehnice și/sau organizatorice în scopul planificării diferitelor lucrări ori faze de lucru care se desfășoară simultan sau succesiv;

b) estimarea timpului necesar pentru realizarea acestor lucrări sau faze de lucru.

Art. 52. — În faza de concepție, studiu și elaborare a proiectului lucrării trebuie să se țină seama, ori de câte ori este necesar, de toate planurile de securitate și de sănătate și de toate dosarele întocmite conform art. 54 lit. b) și c) sau adaptate conform art. 58 lit. c).

SECȚIUNEA a 2-a

Desemnarea coordonatorului în materie de securitate și sănătate pe durata elaborării proiectului lucrării

Art. 53. — Desemnarea coordonatorului în materie de securitate și sănătate pe durata elaborării proiectului lucrării trebuie să se facă înainte de începerea fazei de elaborare a proiectului lucrării.

SECȚIUNEA a 3-a

Atribuțiile coordonatorului în materie de securitate și sănătate pe durata elaborării proiectului lucrării

Art. 54. — Coordonatorul în materie de securitate și sănătate pe durata elaborării proiectului lucrării, numit în conformitate cu art. 6, are următoarele atribuții:

a) să coordoneze aplicarea prevederilor art. 51 și 52;

b) să elaboreze sau să solicite să se elaboreze, sub responsabilitatea sa, un plan de securitate și sănătate, precizând regulile aplicabile șantierului respectiv și ținând seama de activitățile de exploatare care au loc în cadrul acestuia;

c) să pregătească un dosar de intervenții ulterioare, adaptat caracteristicilor lucrării, conținând elementele utile în materie de securitate și sănătate de care trebuie să se țină seama în cursul eventualelor lucrări ulterioare;

d) să adapteze planul de securitate și sănătate la fiecare modificare adusă proiectului;

e) să transmită elementele planului de securitate și sănătate tuturor celor cu responsabilități în domeniu;

f) să deschidă un registru de coordonare și să-l completeze;

g) să transmită planul de securitate și sănătate, registrul de coordonare și dosarul de intervenții ulterioare beneficiarului și/sau managerului de proiect și coordonatorului în materie de securitate și sănătate pe durata realizării lucrării;

h) să participe la întrunirile organizate de beneficiar și/sau de managerul de proiect;

i) să stabilească, în colaborare cu beneficiarul și/sau managerul de proiect, măsurile generale de securitate și sănătate aplicabile șantierului;

j) să armonizeze planurile proprii de securitate și sănătate ale antreprenorilor cu planul de securitate și sănătate al șantierului;

k) să organizeze coordonarea între proiectanți;

l) să țină seama de toate eventualele interferențe ale activităților de pe șantier.

Art. 55. — Coordonatorul în materie de securitate și sănătate pe durata elaborării proiectului lucrării trebuie să aibă competența necesară exercitării funcției:

a) experiență profesională de minimum 5 ani în arhitectură, construcții sau conducerea șantierelor;

b) formare specifică de coordonator în materie de securitate și sănătate, actualizată la fiecare 3 ani.

CAPITOLUL VI
Realizarea lucrării

SECȚIUNEA 1

Principii generale aplicabile pe durata realizării lucrării

Art. 56. — Pe toată durata realizării lucrării angajatorii și lucrătorii independenți trebuie să respecte obligațiile generale ce le revin în conformitate cu prevederile din legislația națională care transpune Directiva 89/391/CEE, în special în ceea ce privește:

a) menținerea șantierului în ordine și într-o stare de curățenie corespunzătoare;

b) alegerea amplasamentului posturilor de lucru, ținând seama de condițiile de acces la aceste posturi;

c) stabilirea căilor și zonelor de acces sau de circulație;

d) manipularea în condiții de siguranță a diverselor materiale;

e) întreținerea, controlul înainte de punerea în funcțiune și controlul periodic al echipamentelor de muncă utilizate, în scopul eliminării defecțiunilor care ar putea să afecteze securitatea și sănătatea lucrătorilor;

f) delimitarea și amenajarea zonelor de depozitare și înmagazinare a diverselor materiale, în special a materialelor sau substanțelor periculoase;

g) condițiile de deplasare a materiilor și materialelor periculoase utilizate;

h) stocarea, eliminarea sau evacuarea deșeurilor și a materialelor rezultate din dărâmări, demolări și demontări;

i) adaptarea, în funcție de evoluția șantierului, a duratei de execuție efectivă stabilită pentru diferite tipuri de lucrări sau faze de lucru;

j) cooperarea dintre angajatori și lucrătorii independenți;

k) interacțiunile cu orice alt tip de activitate care se realizează în cadrul sau în apropierea șantierului.

SECȚIUNEA a 2-a

Desemnarea coordonatorului în materie de securitate și sănătate pe durata realizării lucrării

Art. 57. — Atunci când beneficiarul sau managerul de proiect desemnează un coordonator în materie de securitate și sănătate pe durata realizării lucrării, altul decât cel desemnat pe perioada realizării proiectului, această desemnare va avea loc înaintea începerii lucrărilor pe șantier.

SECȚIUNEA a 3-a

Atribuțiile coordonatorului în materie de securitate și sănătate pe durata realizării lucrării

Art. 58. — Coordonatorul în materie de securitate și sănătate pe durata realizării lucrării, numit în conformitate cu art. 7, are următoarele atribuții:

a) să coordoneze aplicarea principiilor generale de prevenire și de securitate la alegerea soluțiilor tehnice și/sau organizatorice în scopul planificării diferitelor lucrări sau faze de lucru care se desfășoară simultan ori succesiv și la estimarea timpului necesar pentru realizarea acestor lucrări sau faze de lucru;

b) să coordoneze punerea în aplicare a măsurilor necesare pentru a se asigura că angajatorii și, dacă este cazul, lucrătorii independenți respectă principiile prevăzute la art. 56, într-un mod coerent și responsabil, și aplică planul de securitate și sănătate prevăzut la art. 54 lit. b);

c) să adapteze sau să solicite să se realizeze eventuale adaptări ale planului de securitate și sănătate prevăzut la art. 54 lit. b) și ale dosarului de intervenții ulterioare prevăzut la art. 54 lit. c), în funcție de evoluția lucrărilor și de eventualele modificări intervenite;

d) să organizeze cooperarea între angajatori, inclusiv a celor care se succed pe șantier, și coordonarea activităților acestora, privind protecția lucrătorilor, prevenirea accidentelor și a riscurilor profesionale care pot afecta sănătatea lucrătorilor, informarea reciprocă și informarea lucrătorilor și a reprezentanților acestora și, dacă este cazul, informarea lucrătorilor independenți;

e) să coordoneze activitățile care urmăresc aplicarea corectă a instrucțiunilor de lucru și de securitate a muncii;

f) să ia măsurile necesare pentru ca numai persoanele abilitate să aibă acces pe șantier;

g) să stabilească, în colaborare cu managerul de proiect și antreprenorul, măsurile generale aplicabile șantierului;

h) să țină seama de toate interferențele activităților din perimetrul șantierului sau din vecinătatea acestuia;

i) să stabilească, împreună cu antreprenorul, obligațiile privind utilizarea mijloacelor de protecție colectivă, instalațiilor de ridicat sarcini, accesul pe șantier;

j) să efectueze vizite comune pe șantier cu fiecare antreprenor sau subantreprenor, înainte ca aceștia să redacteze planul propriu de securitate și sănătate;

k) să avizeze planurile de securitate și sănătate elaborate de antreprenori și modificările acestora.

Art. 59. — Coordonatorul în materie de securitate și sănătate pe durata realizării lucrării trebuie să aibă competența necesară exercitării funcției:

a) experiență profesională în construcții sau în conducerea șantierului de minimum 5 ani;

b) formare specifică de coordonator în materie de securitate și sănătate, actualizată la fiecare 3 ani.

CAPITOLUL VII

Obligațiile beneficiarului, managerului de proiect, angajatorilor și lucrătorilor independenți

SECȚIUNEA 1

Obligațiile beneficiarului și ale managerului de proiect

Art. 60. — Atunci când un beneficiar sau un manager de proiect a desemnat unul ori mai mulți coordonatori în materie de securitate și sănătate pentru a executa sarcinile prevăzute la art. 54 și 58, acesta nu va fi exonerat de răspunderile care îi revin în acest domeniu.

Art. 61. — În vederea asigurării și menținerii securității și sănătății lucrătorilor din șantier, managerul de proiect are, în principal, următoarele obligații:

a) să aplice principiile generale de prevenire a riscurilor la locul de muncă;

b) să coopereze cu coordonatorii în materie de securitate și sănătate în timpul fazelor de proiectare și de realizare a lucrărilor;

c) să ia în considerare observațiile coordonatorilor în materie de securitate și sănătate consemnate în registrul de coordonare;

d) să stabilească măsurile generale de securitate și sănătate aplicabile șantierului, consultându-se cu coordonatorii în materie de securitate și sănătate;

e) să redacteze un document de colaborare practică cu coordonatorii în materie de securitate și sănătate.

SECȚIUNEA a 2-a

Obligațiile angajatorilor

Art. 62. — Punerea în aplicare a art. 54, 58 și 60 nu aduce atingere principiului răspunderii angajatorilor prevăzut în legislația națională care transpune Directiva 89/391/CEE.

Art. 63. — În vederea asigurării și menținerii securității și sănătății lucrătorilor din șantier în condițiile prevăzute la art. 58 și 60, angajatorii au, în principal, următoarele obligații:

a) să respecte obligațiile generale ale angajatorilor în conformitate cu prevederile din legislația națională care transpune Directiva 89/391/CEE;

b) să îndeplinească și să urmărească respectarea planului de securitate și sănătate de către toți lucrătorii din șantier;

c) să ia măsurile necesare pentru aplicarea prevederilor art. 56, în conformitate cu cerințele minime stabilite în anexa nr. 4;

d) să țină seama de indicațiile coordonatorilor în materie de securitate și sănătate sau ale șefului de șantier și să le îndeplinească pe toată perioada execuției lucrărilor;

e) să informeze lucrătorii independenți cu privire la măsurile de securitate și sănătate care trebuie aplicate pe șantier și să pună la dispoziție acestora instrucțiuni adecvate;

f) să redacteze planurile proprii de securitate și sănătate și să le transmită coordonatorilor în materie de securitate și sănătate.

Art. 64. — În vederea menținerii securității și sănătății pe șantier, atunci când ei înșiși execută o activitate profesională pe șantier, angajatorii trebuie să respecte:

a) prevederile din legislația națională care transpune prevederile Directivei 89/391/CEE referitoare la obligațiile angajaților, echipamentul de muncă, echipamentul individual de protecție;

b) indicațiile coordonatorului sau coordonatorilor în materie de securitate și sănătate în muncă.

SECȚIUNEA a 3-a

Obligațiile lucrătorilor independenți

Art. 65. — În vederea menținerii securității și sănătății pe șantier, lucrătorii independenți trebuie:

a) să respecte, pe toată durata execuției lucrării, măsurile de securitate și sănătate, în conformitate cu legislația națională care transpune Directiva 89/391/CEE și, în particular, prevederile art. 56;

b) să respecte dispozițiile minime de securitate și sănătate stabilite în anexa nr. 4;

c) să-și desfășoare activitatea conform cerințelor de securitate și sănătate stabilite pentru șantierul respectiv;

d) să participe la orice acțiune coordonată de prevenire a riscurilor de accidentare și îmbolnăvire profesională pe șantier;

e) să utilizeze echipamente de muncă ce îndeplinesc condițiile de securitate și sănătate;

f) să aleagă și să utilizeze echipamente individuale de protecție conform riscurilor la care sunt expuși;

g) să respecte indicațiile și să îndeplinească instrucțiunile coordonatorilor în materie de securitate și sănătate;

h) să respecte prevederile planului de securitate și sănătate.

CAPITOLUL VIII

Informarea lucrătorilor

Art. 66. — Lucrătorii și/sau reprezentanții lor trebuie să fie informați asupra măsurilor ce trebuie luate privind securitatea și sănătatea lor pe șantier.

Art. 67. — Informațiile trebuie să fie pe înțelesul lucrătorilor cărora le sunt adresate.

CAPITOLUL IX

Consultarea și participarea lucrătorilor

Art. 68. — Consultarea și participarea lucrătorilor și/sau a reprezentanților acestora privind prevederile art. 56, 58 și 63 trebuie să se realizeze conform legislației naționale care transpune Directiva 89/391/CEE.

Art. 69. — Atunci când este necesar, ținând seama de gradul de risc și de importanța șantierului, consultarea și participarea lucrătorilor și/sau a reprezentanților acestora din întreprinderile care își desfășoară activitatea pe același șantier trebuie să se realizeze cu o coordonare adecvată.

Art. 70. — În scopul consultării și participării lucrătorilor, trebuie pusă la dispoziție acestora sau, după caz,

reprezentanților lor o copie a planului de securitate și sănătate și a eventualelor sale modificări.

CAPITOLUL X
Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 71. — Anexele nr. 1—4 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 72. — Regulamentul privind formarea specifică de coordonator în materie de securitate și sănătate prevăzut la

art. 55 și 59 se va stabili prin ordin al ministrului muncii, solidarității sociale și familiei.

Art. 73. — Prezenta hotărâre intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2007.

Prezenta hotărâre transpune Directiva 92/57/CEE privind cerințele minime de securitate și sănătate pe șantierele temporare și mobile, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 245/1992.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul muncii, solidarității sociale și familiei,
Gheorghe Barbu
Ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului,
Gheorghe Dobre
Ministrul sănătății,
Gheorghe Eugen Nicolăescu
p. Ministrul integrării europene,
Adrian Ciocănea,
secretar de stat

București, 2 martie 2006.
Nr. 300.

ANEXA Nr. 1

LISTA NEEEXHAUSTIVĂ
a lucrărilor de construcții sau de inginerie civilă

1. Excavații	10. Demolări
2. Terasamente	11. Mentenanță
3. Construcții	12. Întreținere — lucrări de zugrăveli și curățare
4. Montarea și demontarea elementelor prefabricate	13. Asanări
5. Amenajări sau instalații	14. Consolidări
6. Transformări	15. Modernizări
7. Renovări	16. Reabilitări
8. Reparații	17. Extinderi
9. Dărâmări	18. Restaurări
	19. Demontări

ANEXA Nr. 2

LISTA NEEEXHAUSTIVĂ
a lucrărilor care implică riscuri specifice pentru securitatea și sănătatea lucrătorilor

1. Lucrări care expun lucrătorii la riscul de a fi îngropați sub alunecări de teren, înghițiți de terenuri mocirloase/mlăștinoase ori de a cădea de la înălțime, datorită naturii activității desfășurate, procedurilor folosite sau mediului înconjurător al locului de muncă	3. Lucrări cu expunere la radiații ionizante pentru care prevederile legale specifice obligă la delimitarea de zone controlate sau supravegheate
2. Lucrări în care expunerea la substanțe chimice sau biologice prezintă un risc particular pentru securitatea și sănătatea lucrătorilor ori pentru care supravegherea sănătății lucrătorilor este o cerință legală	4. Lucrări în apropierea liniilor electrice de înaltă tensiune
	5. Lucrări care expun la risc de înec
	6. Lucrări de puțuri, terasamente subterane și tuneluri
	7. Lucrări cu tuburi cu aer comprimat
	8. Lucrări care implică folosirea de explozibili
	9. Lucrări de montare și demontare a elementelor prefabricate grele.

ANEXA Nr. 3

CONȚINUTUL DECLARAȚIEI PRELABILE

1. Data comunicării	7. Coordonatorul (coordonatorii) în materie de securitate și sănătate pe durata realizării lucrării (numele și adresa)
2. Adresa exactă a șantierului	8. Data prevăzută pentru începerea lucrării
3. Beneficiarul (beneficiarii) lucrării (numele și adresele)	9. Durata estimativă a lucrărilor pe șantier
4. Tipul lucrării	10. Numărul maxim estimat de lucrători pe șantier
5. Managerul (managerii) de proiect (numele și adresa)	11. Numărul de antreprenori/subantreprenori și de lucrători independenți prevăzut pe șantier
6. Coordonatorul (coordonatorii) în materie de securitate și sănătate pe durata elaborării proiectului lucrării (numele și adresa)	12. Datele de identificare a antreprenorilor, subantreprenorilor și/sau lucrătorilor independenți deja selecționați.

CERINȚE MINIME de securitate și sănătate pentru șantiere

Observații preliminare

Obligațiile prevăzute în prezenta anexă se aplică de fiecare dată când caracteristicile șantierului ori ale activității, circumstanțele sau un risc o cer.

În sensul prezentei anexă, termenul *încăperi* înseamnă, printre altele, barăci.

PARTEA A

Cerințe minime generale pentru locurile de muncă din șantiere

1. Stabilitate și soliditate

1.1. Materialele, echipamentele și, în general, orice element care, la o deplasare oarecare, poate afecta securitatea și sănătatea lucrătorilor, trebuie fixate într-un mod adecvat și sigur.

1.2. Accesul pe orice suprafață de material care nu are o rezistență suficientă nu este permis decât dacă se folosesc echipamente sau mijloace corespunzătoare, astfel încât lucrul să se desfășoare în condiții de siguranță.

2. Instalații de distribuție a energiei

2.1. Instalațiile trebuie proiectate, realizate și utilizate astfel încât să nu prezinte pericol de incendiu sau explozie, iar lucrătorii să fie protejați corespunzător contra riscurilor de electrocutare prin atingere directă ori indirectă.

2.2. La proiectarea, realizarea și alegerea materialului și a dispozitivelor de protecție trebuie să se țină seama de tipul și puterea energiei distribuite, de condițiile de influență externe și de competența persoanelor care au acces la părți ale instalației.

3. Căile și ieșirile de urgență

3.1. Căile și ieșirile de urgență trebuie să fie în permanență libere și să conducă în modul cel mai direct posibil într-o zonă de securitate.

3.2. În caz de pericol, toate posturile de lucru trebuie să poată fi evacuate rapid și în condiții de securitate maximă pentru lucrători.

3.3. Numărul, amplasarea și dimensiunile căilor și ieșirilor de urgență se determină în funcție de utilizare, de echipament și de dimensiunile șantierului și ale încăperilor, precum și de numărul maxim de persoane care pot fi prezente.

3.4. Căile și ieșirile de urgență trebuie semnalizate în conformitate cu prevederile din legislația națională care transpune Directiva 92/58/CEE.

Panourile de semnalizare trebuie să fie realizate dintr-un material suficient de rezistent și să fie amplasate în locuri corespunzătoare.

3.5. Pentru a putea fi utilizate în orice moment, fără dificultate, căile și ieșirile de urgență, precum și căile de circulație și ușile care au acces la acestea nu trebuie să fie blocate cu obiecte.

3.6. Căile și ieșirile de urgență care necesită iluminare trebuie prevăzute cu iluminare de siguranță, de intensitate suficientă în caz de pană de curent.

4. Detectarea și stingerea incendiilor

4.1. În funcție de caracteristicile șantierului și de dimensiunile și destinația încăperilor, de echipamentele prezente, de caracteristicile fizice și chimice ale substanțelor sau ale materialelor prezente, precum și de numărul maxim de persoane care pot fi prezente, este necesar să fie prevăzute un număr suficient de dispozitive corespunzătoare pentru stingerea incendiilor, precum și, dacă este cazul, un număr suficient de detectoare de incendiu și de sisteme de alarmă.

4.2. Dispozitivele de stingere a incendiului, detectoarele de incendiu și sistemele de alarmă trebuie întreținute și verificate în mod periodic.

La intervale periodice trebuie să se efectueze încercări și exerciții adecvate.

4.3. Dispozitivele neautomatizate de stingere a incendiului trebuie să fie accesibile și ușor de manipulat.

4.4. Acestea trebuie să fie semnalizate conform prevederilor din legislația națională care transpune Directiva 92/58/CEE.

Panourile de semnalizare trebuie să fie suficient de rezistente și amplasate în locuri corespunzătoare.

5. Ventilație

Ținându-se seama de metodele de lucru folosite și de cerințele fizice impuse lucrătorilor, trebuie luate măsuri pentru a asigura lucrătorilor aer proaspăt în cantitate suficientă.

Dacă se folosește o instalație de ventilație, aceasta trebuie menținută în stare de funcționare și nu trebuie să expună lucrătorii la curenți de aer care le pot afecta sănătatea.

Atunci când este necesar pentru sănătatea lucrătorilor, un sistem de control trebuie să semnalizeze orice oprire accidentală a instalației.

6. Expunerea la riscuri particulare

6.1. Lucrătorii nu trebuie să fie expuși la niveluri de zgomot nocive sau unei influențe exterioare nocive, cum ar fi: gaze, vapori, praf.

6.2. Atunci când lucrătorii trebuie să pătrundă într-o zonă a cărei atmosferă este susceptibilă să conțină o substanță toxică sau nocivă, să aibă un conținut insuficient de oxigen sau să fie inflamabilă, atmosfera contaminată trebuie controlată și trebuie luate măsuri corespunzătoare pentru a preveni orice pericol.

6.3. Într-un spațiu închis un lucrător nu poate fi în nici un caz expus la o atmosferă cu risc ridicat.

Lucrătorul trebuie cel puțin să fie supravegheat în permanență din exterior și trebuie luate toate măsurile corespunzătoare pentru a i se putea acorda primul ajutor, efectiv și imediat.

7. Temperatura

În timpul programului de lucru, temperatura trebuie să fie adecvată organismului uman, ținându-se seama de metodele de lucru folosite și de solicitările fizice la care sunt supuși lucrătorii.

8. Iluminatul natural și artificial al posturilor de lucru, încăperilor și căilor de circulație de pe șantier

8.1. Posturile de lucru, încăperile și căile de circulație trebuie să dispună, în măsura în care este posibil, de suficientă lumină naturală.

Atunci când lumina zilei nu este suficientă și, de asemenea, pe timpul nopții locurile de muncă trebuie să fie prevăzute cu lumină artificială corespunzătoare și suficientă.

Atunci când este necesar, trebuie utilizate surse de lumină portabile, protejate contra șocurilor.

Culoarea folosită pentru iluminatul artificial nu trebuie să modifice sau să influențeze percepția semnalelor ori a panourilor de semnalizare.

8.2. Instalațiile de iluminat ale încăperilor, posturilor de lucru și ale căilor de circulație trebuie amplasate astfel încât să nu prezinte risc de accidentare pentru lucrători.

8.3. Încăperile, posturile de lucru și căile de circulație în care lucrătorii sunt expuși la riscuri în cazul întreruperii

funcționării iluminatului artificial, trebuie să fie prevăzute cu iluminat de siguranță de o intensitate suficientă.

9. Uși și porți

9.1. Ușile culisante trebuie să fie prevăzute cu un sistem de siguranță care să împiedice ieșirea de pe șine și căderea lor.

9.2. Ușile și porțile care se deschid în sus trebuie să fie prevăzute cu un sistem de siguranță care să împiedice căderea lor.

9.3. Ușile și porțile situate de-a lungul căilor de siguranță trebuie să fie semnalizate corespunzător.

9.4. În vecinătatea imediată a porților destinate circulației vehiculelor trebuie să existe uși pentru pietoni. Acestea trebuie să fie semnalizate în mod vizibil și trebuie să fie menținute libere în permanență.

9.5. Ușile și porțile mecanice trebuie să funcționeze fără să prezinte pericol de accidentare pentru lucrători.

Acestea trebuie să fie prevăzute cu dispozitive de oprire de urgență, accesibile și ușor de identificat, cu excepția celor care se deschid automat în caz de pană de energie, și trebuie să poată fi deschise manual.

10. Căi de circulație — zone periculoase

10.1. Căile de circulație, inclusiv scările mobile, scările fixe, cheurile și rampele de încărcare, trebuie să fie calculate, plasate și amenajate, precum și accesibile astfel încât să poată fi utilizate ușor, în deplină securitate și în conformitate cu destinația lor, iar lucrătorii aflați în vecinătatea acestor căi de circulație să nu fie expuși nici unui risc.

10.2. Căile care servesc la circulația persoanelor și/sau a mărfurilor, precum și cele unde au loc operațiile de încărcare sau descărcare trebuie să fie dimensionate în funcție de numărul potențial de utilizatori și de tipul de activitate.

Dacă sunt utilizate mijloace de transport pe căile de circulație, o distanță de securitate suficientă sau mijloace de protecție adecvate trebuie prevăzute pentru ceilalți utilizatori ai locului.

Căile de circulație trebuie să fie clar semnalizate, verificate periodic și întreținute.

10.3. Căile de circulație destinate vehiculelor trebuie amplasate astfel încât să existe o distanță suficientă față de uși, porți, treceri pentru pietoni, culoare și scări.

10.4. Dacă șantierul are zone de acces limitat, aceste zone trebuie să fie prevăzute cu dispozitive care să evite pătrunderea lucrătorilor fără atribuții de serviciu în zonele respective.

Trebuie luate măsuri corespunzătoare pentru a proteja lucrătorii abilitați să pătrundă în zonele periculoase.

Zonele periculoase trebuie semnalizate în mod vizibil.

11. Cheiuri și rampe de încărcare

11.1. Cheiurile și rampele de încărcare trebuie să fie corespunzătoare dimensiunilor încărcăturilor ce se transportă.

11.2. Cheiurile de încărcare trebuie să aibă cel puțin o ieșire.

11.3. Rampele de încărcare trebuie să fie sigure, astfel încât lucrătorii să nu poată cădea.

12. Spațiu pentru libertatea de mișcare la postul de lucru

Suprafața posturilor de lucru trebuie stabilită, în funcție de echipamentul și materialul necesar, astfel încât lucrătorii să dispună de suficientă libertate de mișcare pentru activitățile lor.

13. Primul ajutor

13.1. Angajatorul trebuie să se asigure că acordarea primului ajutor se poate face în orice moment.

De asemenea, angajatorul trebuie să asigure personal pregătit în acest scop.

Trebuie luate măsuri pentru a asigura evacuarea, pentru îngrijiri medicale, a lucrătorilor accidentați sau victime ale unei îmbolnăviri neașteptate.

13.2. Trebuie prevăzute una sau mai multe încăperi de prim ajutor, în funcție de dimensiunile șantierului sau de tipurile de activități.

13.3. Încăperile destinate primului ajutor trebuie să fie echipate cu instalații și cu materiale indispensabile primului ajutor și trebuie să permită accesul cu brancarde.

13.4. Aceste spații trebuie semnalizate în conformitate cu prevederile din legislația națională care transpune Directiva 92/58/CEE.

13.5. Trebuie asigurate materiale de prim ajutor în toate locurile unde condițiile de muncă o cer.

Acestea trebuie să fie semnalizate corespunzător și trebuie să fie ușor accesibile.

Un panou de semnalizare amplasat în loc vizibil trebuie să indice clar adresa și numărul de telefon ale serviciului de urgență.

14. Instalații sanitare

14.1. Vestiare și dulapuri pentru îmbrăcăminte

14.1.1. Lucrătorilor trebuie să li se pună la dispoziție vestiare corespunzătoare dacă aceștia trebuie să poarte îmbrăcăminte de lucru și dacă, din motive de sănătate sau de decență, nu li se poate cere să se schimbe într-un alt spațiu.

Vestiarele trebuie să fie ușor accesibile, să aibă capacitate suficientă și să fie dotate cu scaune.

14.1.2. Vestiarele trebuie să fie suficient de încăpătoare și să aibă dotări care să permită fiecărui lucrător să își usuce îmbrăcăminte de lucru, dacă este cazul, precum și vestimentația și efectele personale și să le poată păstra încuiate.

În anumite situații, cum ar fi existența substanțelor periculoase, a umidității, a murdăriei, îmbrăcăminte de lucru trebuie să poată fi ținută separat de vestimentația și efectele personale.

14.1.3. Trebuie prevăzute vestiare separate pentru bărbați și femei sau o utilizare separată a acestora.

14.1.4. Dacă nu sunt necesare vestiare în sensul primului paragraf al pct. 14.1.1 fiecare lucrător trebuie să dispună de un loc unde să-și pună îmbrăcăminte și efectele personale sub cheie.

14.2. Dușuri, chiuvete

14.2.1. Atunci când tipul de activitate sau cerințele de curățenie impun acest lucru, lucrătorilor trebuie să li se pună la dispoziție dușuri corespunzătoare în număr suficient.

Trebuie prevăzute săli de dușuri, separate pentru bărbați și femei, sau o utilizare separată a acestora.

14.2.2. Sălile de dușuri trebuie să fie suficient de încăpătoare, astfel încât să permită fiecărui lucrător să își facă toaleta, fără să fie deranjat și în condiții de igienă corespunzătoare.

Dușurile trebuie prevăzute cu apă curentă, rece și caldă.

14.2.3. Atunci când dușurile nu sunt necesare, în sensul primului paragraf al pct. 14.2.1, trebuie să fie prevăzut un număr suficient de chiuvete cu apă curentă caldă, dacă este necesar. Acestea trebuie să fie amplasate în apropierea posturilor de lucru și a vestiarelor.

Trebuie prevăzute chiuvete separate pentru bărbați și pentru femei sau o utilizare separată a acestora atunci când acest lucru este necesar din motive de decență.

14.2.4. Dacă încăperile cu dușuri sau cu chiuvete sunt separate de vestiare, aceste încăperi trebuie să comunice între ele.

14.3. Cabine de WC-uri și chiuvete

În apropierea posturilor de lucru, a încăperilor de odihnă, a vestiarelor și a sălilor de dușuri lucrătorii trebuie să dispună de locuri speciale, dotate cu un număr suficient de WC-uri și de chiuvete, utilități care să asigure nepoluarea mediului înconjurător, de regulă ecologice.

Trebuie prevăzute cabine de WC-uri separate pentru bărbați și femei sau utilizarea separată a acestora.

15. Încăperi pentru odihnă și/sau cazare

15.1. Lucrătorii trebuie să dispună de încăperi pentru odihnă și/sau cazare ușor accesibile, atunci când securitatea ori sănătatea lor o impun, în special datorită tipului activității, numărului mare de lucrători sau distanței față de șantier.

15.2. Încăperile pentru odihnă și/sau cazare trebuie să fie suficient de mari și prevăzute cu un număr de mese și de scaune corespunzător numărului de lucrători.

15.3. Dacă nu există asemenea încăperi, alte facilități trebuie să fie puse la dispoziție personalului pentru ca acesta să le poată folosi în timpul întreruperii lucrului.

15.4. Încăperile de cazare fixe care nu sunt folosite doar în cazuri excepționale trebuie să fie dotate cu echipamente sanitare în număr suficient, cu o sală de mese și cu o sală de destindere.

Acestea trebuie să fie dotate cu paturi, dulapuri, mese și scaune, ținându-se seama de numărul de lucrători. La atribuirea lor trebuie să se țină seama de prezența lucrătorilor de ambele sexe.

15.5. În încăperile pentru odihnă și/sau cazare trebuie să se ia măsuri corespunzătoare pentru protecția nefumătorilor împotriva disconfortului produs de fumul de tutun.

16. Femei gravide și mame care alăptează

Femeile gravide și mamele care alăptează trebuie să aibă posibilitatea de a se odihni în poziție culcată, în condiții corespunzătoare.

17. Lucrători cu dizabilități

Locurile de muncă trebuie să fie amenajate ținându-se seama, dacă este cazul, de lucrătorii cu dizabilități.

Această dispoziție se aplică în special ușilor, căilor de comunicație, scărilor, dușurilor, chiuvetelor, WC-urilor și posturilor de lucru folosite sau ocupate direct de către lucrătorii cu dizabilități.

18. Dispoziții diverse

18.1. Intrările și perimetrul șantierului trebuie să fie semnalizate astfel încât să fie vizibile și identificabile în mod clar.

18.2. Lucrătorii trebuie să dispună de apă potabilă pe șantier și, eventual, de altă băutură corespunzătoare și nealcoolică, în cantități suficiente, atât în încăperile pe care le ocupă, cât și în vecinătatea posturilor de lucru.

18.3. Lucrătorii trebuie să dispună de condiții pentru a lua masa în mod corespunzător și, dacă este cazul, să dispună de facilități pentru a-și pregăti masa în condiții corespunzătoare.

PARTEA B CERINȚE MINIME

specifice pentru posturile de lucru din șantiere

Observații preliminare

Atunci când situații particulare o cer, clasificarea cerințelor minime în două secțiuni, așa cum sunt prezentate mai jos, nu trebuie să fie considerată obligatorie.

SECȚIUNEA 1

Posturi de lucru din șantiere, în interiorul încăperilor

1. Stabilitate și soliditate

Încăperile trebuie să aibă o structură și o stabilitate corespunzătoare tipului de utilizare.

2. Uși de siguranță

Ușile de siguranță trebuie să se deschidă către exterior și nu trebuie să fie încuiate, astfel încât să poată fi deschise ușor și imediat de către orice persoană care are nevoie să le utilizeze în caz de urgență.

Este interzisă utilizarea ușilor culisante și a ușilor rotative ca uși de siguranță.

3. Ventilație

Dacă sunt folosite instalații de aer condiționat sau de ventilație mecanică, acestea trebuie să funcționeze astfel încât lucrătorii să nu fie expuși curenților de aer.

Orice depunere sau impuritate care poate crea un risc imediat pentru sănătatea lucrătorilor prin poluarea aerului respirat trebuie eliminată rapid.

4. Temperatură

4.1. Temperatura în încăperile de odihnă, încăperile pentru personalul de serviciu permanent, încăperile sanitare, cantine și încăperile de prim ajutor trebuie să corespundă destinației specifice acestor încăperi.

4.2. Ferestrele, luminatoarele și pereții de sticlă trebuie să permită evitarea luminii solare excesive, în funcție de natura activității și destinația încăperii.

5. Iluminatul natural și artificial

Locurile de muncă trebuie, pe cât posibil, să dispună de lumină naturală suficientă și să fie echipate cu dispozitive care să permită un iluminat artificial adecvat, pentru a proteja securitatea și sănătatea lucrătorilor.

6. Pardoselile, pereții și plafoanele încăperilor

6.1. Pardoselile încăperilor trebuie să fie lipsite de proeminente, de găuri sau de planuri înclinate periculoase. Pardoselile trebuie să fie fixe, stabile și nealunecoase.

6.2. Suprafețele pardoselilor, pereților și plafoanelor încăperilor trebuie să fie realizate astfel încât să poată fi curățate și retencuite pentru a se obține condiții de igienă corespunzătoare.

6.3. Pereții transparenți sau translucizi, în special pereții realizați integral din sticlă, din încăperi ori din vecinătatea posturilor de lucru și a căilor de circulație trebuie să fie semnalizați clar. Aceștia trebuie realizați din materiale securizate sau trebuie să fie separați de posturile de lucru și de căile de circulație astfel încât lucrătorii să nu poată intra în contact cu pereții și să nu poată fi răniți prin spargerea acestora.

7. Ferestre și luminatoare

7.1. Ferestrele, luminatoarele și dispozitivele de ventilație trebuie să poată fi deschise, închise, reglate și fixate în siguranță de către lucrători.

Atunci când acestea sunt deschise, trebuie poziționate astfel încât să nu prezinte un pericol pentru lucrători.

7.2. Ferestrele și luminatoarele trebuie prevăzute, încă din faza de proiectare, cu sisteme de curățare sau trebuie să dispună de dispozitive care să permită curățarea acestora fără riscuri pentru lucrătorii care execută această activitate ori pentru ceilalți lucrători prezenți.

8. Uși și porți

8.1. Poziția, numărul, materialele din care sunt realizate, precum și dimensiunile ușilor și porților sunt determinate în funcție de natura și destinația încăperilor.

8.2. Ușile transparente trebuie să fie semnalizate la înălțimea vederii.

8.3. Ușile și porțile batante trebuie să fie transparente sau să fie prevăzute cu panouri transparente.

8.4. Suprafețele transparente sau translucide ale ușilor și porților trebuie protejate împotriva spargerii atunci când acestea nu sunt construite dintr-un material securizat și lucrătorii pot fi răniți în cazul în care acestea se sparg.

9. Căile de circulație

Traseele căilor de circulație trebuie să fie puse în evidență, în măsura în care utilizarea încăperilor și echipamentul din dotare necesită acest lucru, pentru asigurarea protecției lucrătorilor.

10. Măsuri specifice pentru scări și trotuare rulante

Scările și trotuarele rulante trebuie să funcționeze în condiții de siguranță și trebuie să fie dotate cu dispozitivele de securitate necesare.

Acestea trebuie să fie prevăzute cu dispozitive de oprire de urgență, accesibile și ușor de identificat.

11. Dimensiunile și volumul de aer al încăperilor

Încăperile de lucru trebuie să aibă o suprafață și o înălțime care să permită lucrătorilor să își desfășoare activitatea fără riscuri pentru securitatea, sănătatea sau confortul lor.

SECȚIUNEA a 2-a

Posturi de lucru din șantiere, în exteriorul încăperilor

1. Stabilitate și soliditate

1.1. Posturile de lucru mobile ori fixe, situate la înălțime sau în adâncime, trebuie să fie solide și stabile, ținându-se seama de:

- numărul de lucrători care le ocupă;
- încărcăturile maxime care pot fi aduse și suportate, precum și de repartiția lor;
- influențele externe la care pot fi supuse.

Dacă suportul și celelalte componente ale posturilor de lucru nu au o stabilitate intrinsecă, trebuie să se asigure stabilitatea lor prin mijloace de fixare corespunzătoare și sigure, pentru a se evita orice deplasare intempestivă sau involuntară a ansamblului ori a părților acestor posturi de lucru.

1.2. Verificare

Stabilitatea și soliditatea trebuie verificate în mod corespunzător și, în special, după orice modificare de înălțime sau adâncime a postului de lucru.

2. Instalații de distribuție a energiei

2.1. Instalațiile de distribuție a energiei care se află pe șantier, în special cele care sunt supuse influențelor externe, trebuie verificate periodic și întreținute corespunzător.

2.2. Instalațiile existente înainte de deschiderea șantierului trebuie să fie identificate, verificate și semnalizate în mod clar.

2.3. Dacă există linii electrice aeriene, de fiecare dată când este posibil acestea trebuie să fie deviate în afara suprafeței șantierului sau trebuie să fie scoase de sub tensiune.

Dacă acest lucru nu este posibil, trebuie prevăzute bariere sau indicatoare de avertizare, pentru ca vehiculele să fie ținute la distanță față de instalații.

În cazul în care vehiculele de șantier trebuie să treacă pe sub aceste linii, trebuie prevăzute indicatoare de restricție corespunzătoare și o protecție suspendată.

3. Influențe atmosferice

Lucrătorii trebuie să fie protejați împotriva influențelor atmosferice care le pot afecta securitatea și sănătatea.

4. Căderi de obiecte

Lucrătorii trebuie să fie protejați împotriva căderilor de obiecte, de fiecare dată când aceasta este tehnic posibil, prin mijloace de protecție colectivă.

Materialele și echipamentele trebuie să fie amplasate sau depozitate astfel încât să se evite răsturnarea ori căderea lor.

În caz de necesitate, trebuie să fie prevăzute pasaje acoperite sau se va împiedica accesul în zonele periculoase.

5. Căderi de la înălțime

5.1. Căderile de la înălțime trebuie să fie prevenite cu mijloace materiale, în special cu ajutorul balustradelor de protecție solide, suficient de înalte și având cel puțin o bordură, o mână curentă și protecție intermediară, sau cu un alt mijloc alternativ echivalent.

5.2. Lucrările la înălțime nu pot fi efectuate, în principiu, decât cu ajutorul echipamentelor corespunzătoare sau cu ajutorul echipamentelor de protecție colectivă, cum sunt balustradele, platformele ori plasele de prindere.

În cazul în care, datorită naturii lucrărilor, nu se pot utiliza aceste echipamente, trebuie prevăzute mijloace de acces corespunzătoare și trebuie utilizate centuri de siguranță sau alte mijloace sigure de ancorare.

6. Schele și scări

6.1. Toate schelele trebuie să fie concepute, construite și întreținute astfel încât să se evite prăbușirea sau deplasarea lor accidentală.

6.2. Platformele de lucru, pasarelele și scările schelelor trebuie să fie construite, dimensionate, protejate și utilizate astfel încât persoanele să nu cadă sau să fie expuse căderilor de obiecte.

6.3. Schelele trebuie controlate de către o persoană competentă, astfel:

- înainte de utilizarea lor;
- la intervale periodice;
- după orice modificare, perioadă de neutilizare, expunere la intemperii sau cutremur de pământ ori în alte circumstanțe care le-ar fi putut afecta rezistența sau stabilitatea.

6.4. Scările trebuie să aibă o rezistență suficientă și să fie corect întreținute.

Acestea trebuie să fie corect utilizate, în locuri corespunzătoare și conform destinației lor.

6.5. Schelele mobile trebuie să fie asigurate împotriva deplasărilor involuntare.

7. Instalații de ridicat

7.1. Toate instalațiile de ridicat și accesoriile acestora, inclusiv elementele componente și elementele de fixare, de ancorare și de sprijin, trebuie să fie:

- bine proiectate și construite și să aibă o rezistență suficientă pentru utilizarea căreia îi sunt destinate;
- corect instalate și utilizate;
- întreținute în stare bună de funcționare;
- verificate și supuse încercărilor și controalelor periodice, conform dispozițiilor legale în vigoare;
- manevrate de către lucrători calificați care au pregătirea corespunzătoare.

7.2. Toate instalațiile de ridicat și toate accesoriile de ridicare trebuie să aibă marcată în mod vizibil valoarea sarcinii maxime.

7.3. Instalațiile de ridicat, precum și accesoriile lor nu pot fi utilizate în alte scopuri decât cele pentru care sunt destinate.

8. Vehicule și mașini pentru excavații și manipularea materialelor

8.1. Toate vehiculele și mașinile pentru excavații și manipularea materialelor trebuie să fie:

- bine concepute și construite, ținându-se seama, în măsura în care este posibil, de principiile ergonomice;
- menținute în stare bună de funcționare;
- utilizate în mod corect.

8.2. Conducătorii și operatorii vehiculelor și mașinilor pentru excavații și manipularea materialelor trebuie să aibă pregătirea necesară.

8.3. Trebuie luate măsuri preventive pentru a se evita căderea în excavații sau în apă a vehiculelor și a mașinilor pentru excavații și manipularea materialelor.

8.4. Când este necesar, mașinile pentru excavații și manipularea materialelor trebuie să fie echipate cu elemente rezistente, concepute pentru a proteja conducătorul împotriva strivirii în cazul răsturnării mașinii și al căderii de obiecte.

9. Instalații, mașini, echipamente

9.1. Instalațiile, mașinile și echipamentele, inclusiv uneltele de mână, cu sau fără motor, trebuie să fie:

- a) bine proiectate și construite, ținându-se seama, în măsura în care este posibil, de principiile ergonomice;
- b) menținute în stare bună de funcționare;
- c) folosite exclusiv pentru lucrările pentru care au fost proiectate;
- d) manevrate de către lucrători având pregătirea corespunzătoare.

9.2. Instalațiile și aparatele sub presiune trebuie să fie verificate și supuse încercărilor și controlului periodic.

10. Excavații, puțuri, lucrări subterane, tuneluri, terasamente

10.1. În cazul excavațiilor, puțurilor, lucrărilor subterane sau tunelurilor, trebuie luate măsuri corespunzătoare:

- a) pentru a preveni riscurile de îngropare prin surparea terenului, cu ajutorul unor sprijine, taluzări sau altor mijloace corespunzătoare;
- b) pentru a preveni pericolele legate de căderea persoanelor, materialelor sau obiectelor, de iruperea apei;
- c) pentru a asigura o ventilație suficientă tuturor posturilor de lucru, astfel încât să se realizeze o atmosferă respirabilă care să nu fie periculoasă sau nocivă pentru sănătate;
- d) pentru a permite lucrătorilor de a se adăposti într-un loc sigur, în caz de incendiu, irupere a apei sau cădere a materialelor.

10.2. Înainte de începerea terasamentelor trebuie luate măsuri pentru a reduce la minimum pericolele datorate cablurilor subterane și altor sisteme de distribuție.

10.3. Trebuie prevăzute căi sigure pentru a intra și ieși din zona de excavații.

10.4. Grămezile de pământ, materialele și vehiculele în mișcare trebuie ținute la o distanță suficientă față de excavații; eventual, se vor construi bariere corespunzătoare.

11. Lucrări de demolare

Când demolarea unei clădiri sau a unei lucrări poate să prezinte pericole:

- a) se vor adopta măsuri de prevenire, precum și metode și proceduri corespunzătoare;
- b) lucrările trebuie să fie planificate și executate sub supravegherea unei persoane competente.

12. Construcții metalice sau din beton, cofraje și elemente prefabricate grele

12.1. Construcțiile metalice sau din beton și elementele lor, cofrajele, elementele prefabricate sau suporturile temporare și schelele trebuie montate sau demontate numai sub supravegherea unei persoane competente.

12.2. Trebuie prevăzute măsuri de prevenire corespunzătoare pentru a proteja lucrătorii împotriva pericolelor datorate nesiguranței și instabilității temporare a lucrării.

12.3. Cofrajele, suporturile temporare și sprijinele trebuie să fie proiectate și calculate, realizate și întreținute astfel încât să poată suporta, fără risc, sarcinile la care sunt supuse.

13. Batardouri și chesoane

13.1. Toate batardourile și chesoanele trebuie să fie:

- a) bine construite, realizate din materiale corespunzătoare și solide, de o rezistență suficientă;
- b) prevăzute cu echipament adecvat pentru ca lucrătorii să se poată adăposti în caz de iruperi de apă și de materiale.

13.2. Construcția, montarea, transformarea și demontarea unui batardou sau cheson trebuie să se facă numai sub supravegherea unei persoane competente.

13.3. Toate batardourile și chesoanele trebuie să fie controlate periodic de către o persoană competentă.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.U.I. 427282; Atribut fiscal R, IBAN: RO75RNCB5101000000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

5 948368 114289